

CRVENA ZASTAVA

**Radnici mi smo što gradimo svet,
Mi drž'mo čekić i mi drž'mo srp!
I polje, i seme, i otkos smo mi,
Mi smo mašine i znoj lica naš.**

**Crvena zastava sada vijori
iznad naših glava svih
Pesnica naša za boj je spremna
Budućnost mi smo – il' neće je bit!**

**Radničke fabrike sanjamo mi –
Snove na javi pest naša će dić!
Vlasničkog soja je poslednji dan,
Gnev miliona sad lomi mu vrat.**

**Fašista horde u ponor će past
Svastike njine bič slomit će naš.
Smrt korporacija nov rađa dan
Kraj kapitala pred okom nam sja.**

NAŠA PJESMA

2022.

Preporučena donacija: 200 din

**Naša pjesma je antifašistički hor.
Pevamo revolucionarne, radničke, partizanske,
masovne pesme.
Ne zadovoljavamo se sadašnjicom.**

**hornasapjesma@gmail.com
<https://t.me/nasapjesma>
<facebook.com/hornasapjesma/>
<instagram.com/nasapjesma/>**

SADRŽAJ

Naša pjesma	4
Mitraljeza.....	6
Padaaj, silo i nepravdo.....	7
Crveni makovi.....	8
Budi se istok i zapad.....	10
Bilećanka	11
Nabrusimo kose.....	12
Svi na barikade.....	14
Pesma radničkog fronta.....	15
Mašine ostavte.....	16
Odluka komunara.....	17
Crveni steg komunara.....	18
La Lega.....	19
Aj што ми е мило ем драго....	20
Marjane, Marjane.....	21
Po šumama i gorama.....	22
Pesma o supi.....	23
Konjuh planinom.....	24
Pesma 10.000 štrajkača.....	25
Oj Mosore.....	26
Pesma radu.....	27
Bandiera rossa.....	28
O bella ciao.....	30
Mog dragog traže sad.....	31
Bread and Roses.....	32
Internacionala.....	34
¡Ay Carmela!.....	36
El pueblo unido.....	38
Mawtini	40
Solidarnost nam je snaga	42
Pesma solidarnosti.....	43
Marš otpuštenih.....	44
Policijo stoj.....	46
Mitrovčanka.....	47
Crvena zastava.....	48

NAŠA PJESMA

**Legla orla, vučje staze,
Silna brda, uske klance,
Partizanske čete gaze
Fašističke lomeć lance.**

**Idu dani, idu noći
Preko šuma, polja, rijeka:
„Kad će doći, kad će doći?“
Kliče narod iz daleka.**

**Tutnje bombe, tutnje mine,
Dušmana dok grom ne satre;
Onda đerdan zvijezda sine:
To su partizanske vatre.**

**I kad rujno jutro grane
Iznad naših tihih sela,
Gosti narod partizane
Jelom svojih skromnih zdjela**

**I široka pjesma ori,
Dok kroz narod vojska kreće:
Kako pada dok se bori,
A sve su joj čete veće;**

**Kako ide drug do druga;
Kako ide brat do brata,
Što tuđincu nije sluga,
Već ga bije, mrzi, hvata;**

**Kako stiže smrt fašista,
Kada gora munjom plane;
Kako šuma cvjeta, lista,
Da zagrlj partizane.**

**Legla orla, vučje staze,
Silna brda, uske klance,
Partizanske čete gaze
Fašističke lomeć lance.**

NAŠU PJESMU Ivana Gorana Kovačića, koja sadrži poruku beskompromisne borbe protiv fašista, ali i govori o širokoj društvenoj solidarnosti koja mora biti temelj takve borbe, doživljavamo kao našu svojevrsnu himnu. Konačno, ime „Naša pjesma“ govori o tome da pesme koje se danas pevaju u naše ime nisu naše pesme, te da postoji samo jedan način da naše pesme čujemo u javnom prostoru – da ih sami otpevamo!

MITRALJEZA

Ostavi me Kata,
 Pa Anđa, pa Reza,
 Al' me ne ostavi
 Moja mitraljeza.

Ja ću s njom da sklopim
 Najvjerniji brak,
 Samo nek' mi pjeva:
 Traka, traka, trak!

O remenu visi,
 Na srcu mi spava.
 Kad fašiste gonim,
 Šest mi krila dava.

Njezin gvoz je topal,
 Njen je teret lak,
 A grlo joj klikće:
 Traka, traka, trak!

Moja mitraljeza
 Zna vrhunce gora
 I staze do rijeka
 I klance do mora.

Odasvuda tjera
 Crnih vrana grak
 Njezin uzvik gromki:
 Traka, traka, trak!

PADAJ, SILO I NEPRAVDO

Padaaj, silo i nepravdo,
 narod ti je sudit zvan;
 bježite od nas noćne tmine,
 svanuo je i naš dan.

Pravo naše ugrabljeno
 amo natrag dajte nam;
 ne date li, ne molimo,
 uzet će ga narod sam.

Gradove smo vam podigli,
 turne, kule gradili,
 od uvijek smo roblje bili
 i za vas smo radili.

Nevolja će biti vela
 po palaci tvrdimi,
 kad vidite da sa sela
 s mašklinima gremo mi.

Nastati će novo doba
 Matija Ivaniću,
 ustati ćeš tad iz groba,
 s tobom u boj poći ću.

Zastava će nova viti,
 iznad naših glava tad;
 radnik, seljak jedno biti –
 isti im je trud i rad.

CRVENI MAKОВI

Opet su jutros procvali
u žitu makovi sneni,
sve su nam njive ovili
cvjetovi njihovi crveni!

"Znaš li majko, majčice,
kakvi su ono cvjetovi",
po onim tamo njivama
takovi divni - crveni?

Gorki su, sinko, plodovi,
čemer je ono procvao.
Umjesto zlatne pšenice
- korov je tamo niknuo!

Seljak je polja stvarao,
hajduk je svijetom harao:
Oteo kmetu zemljicu,
gazio njegovu pravicu!

Baruni, grofovi vladali,
španovi pravdu krojili,
rabotat kmeta gonili,
krvcu mu poljem sijali!

Mnogo je kapi kapnulo,
njegove krvi i znoja,
ljeta ga duga mučile
batine teške bez broja!

Prokleo seljak zemljicu
vražjih gospodara,
niknuli crven-cvjetovi
umjesto božjeg dara!

Krvlju su kmetskom sijani,
kletvama, bunom miješani
suzama, znojem pojeni
zato su tako crveni.

Pesmu CRVENI MAKОВI, napisao je Nikola Hercigonja za seoski omladinski hor u selu Mlada Mlaka, pored Zagreba 1936. godine, na stihove seljačkog pesnika Mihovila Pavleka Miškine, koji je zbog svojih ubeđenja docnije ubijen u jasenovačkom logoru. Pjesma je nastala kada su komunisti sticali sve više pristalica među seljaštvom u Hrvatskoj. U njoj svakodnevni seoski pejzaž postaje simbol vekovnog ugnjetavanja seljaka, nepravde klasnog društva, ali i simbol otpora, signal revolucionarnih promena. Danas je pevamo i kao podsetnik moćnicima da se ne igraju sejući glad svojim ratnim i osvajačkim politikama, jer su se iz gladi uvek rađale pobune i revolucije koje su ih koštale glava.

BUDI SE ISTOK I ZAPAD

Budi se istok i zapad,
budi se sever i jug!
Koraci tutnje u napad,
napred, uz druga je drug!

Napred, sve bliže i bliže,
čuje se koraka bat!
Glas miliona se diže,
dole fašizam i rat!

Drhti od našega hoda
fašizam, krvav i slep!
Čeka nas, druže, sloboda,
naš biće čitavi svet!

Složno smrt gvozdenoj peti,
nestaće jauk i glad!
Nov ćemo život početi:
sloboda, drugarstvo i rad!

Budi se istok i zapad,
budi se sav horizont!
Koraci tutnje u napad,
živeo radnički front!

Pesma BUDI SE ISTOK I ZAPAD zatvorsko je delo ruskog sindikaliste i revolucionara Leonida Petroviča Radina, a nakon njegove smrti postala je jedan od himni Oktobarske revolucije. Danas je pevamo u čast ovog znamenitog događaja ljudske istorije.

BILEĆANKA

Sred pušaka, bajoneta,
straže oko nas,
tiho kreće naša četa
kroz bilečki kras.

Čuje se odjek koraka
po kamenju hercegovskom;
Hej, haj, ho!

Daleko si zavičaju,
mi prognani smo,
prognaše nas zbog zločina
što te ljubimo.

Čuje se odjek koraka...

Osta majka bez svog sina,
žena bez druga.
Pusta osta kuća njina,
gorka sudbina

Kroz progonstvo i trpljenje,
kroz tamnice mrak,
dolazi nam novi život,
čujte mu korak.

Ko brez pušk in bajonetov,
prosta nam bo pot
Stopala bo naša četa,
svobodi naprot'.

BILEĆANKU je na slovenačkom spevao Milan Apih, u logoru u Bileći koji je bio mesto ubijanja i progona komunista u Kraljevini Jugoslaviji. Kapitalizam nas vekovima uči da se delimo po boji kože, jeziku i religiji, ubeđujući nas da su ove razlike važnije od klasnih, a progoni i ubija one koji ga svojim kritičkim mišljenjem raskrinkaju. Bilećanku pevamo je u spomen svim komunistkinjama i komunistima koji su stradali zbog svojih ubeđenja.

NABRUSIMO KOSE

**Nabrusimo kose, već klas nam sazrijeva
i bogate žetve nam došo je čas!
Nek pjesma odjekne i čelik zapjeva,
nabrusimo kose, zreo je klas!**

**U boj za slobodu i pravdu
seljaci sad dižu svoj glas;
i pjesma se ori od sela do sela,
ne čekajte više, sad je čas!**

**Odavno već banke imanja nam broje
i porezi, kamati piju nam krv;
od žuljeva naših se trutovi goje,
uzalud ti radiš kao crv.**

**Progledajmo dakle, seljaci,
već davno smo prodani mi;
sad plug nek počiva, sve drugo odbaci,
sad kose prihvatit ćemo svi!**

**Jer mora bit zemlje gde vlada sloboda
gde srećan je seljak i radnički drug;
gde kmeta ne gule otmena gospoda,
ko dela uživa truda plod.**

**Mi braća smo vaša po radu
svi sužnji što mori nas glad!
Sad čas je naš došo i dan novi sviće,
nabrusimo kose, zreo je klas!**

Pre više od 200 godina Robespjer, jedan od junaka Francuske revolucije, branio je stanovište da je pravo na dostojanstven život osnovni cilj svakog društva: svi zakoni, uključujući i one koji štite navodno pravo vlasništva, moraju biti takvi da osiguraju, a ne da se suprotstavljaju održanju samog života. Bilo kakva poslovna špekulacija u koju se neko upušta na štetu života svojih bližnjih, govorio je Robespjer, nije trgovina, nego razbojništvo i bratoubistvo! Danas u Srbiji svedočimo tome da vlast i policija prevarenim ljudima otima stanove i izbacuju ih na ulicu, dok radnicima koji rade prekovremeno isplaćuju nadnice koje nisu plate, već presude na glad i nemaštinu. Danas želimo da stvari nazovemo pravim imenom: ne izvršitelji – već dželati, ne bankari – već lihvari, ne privatizacija – već pljačka i lopovluk, ne preduzetnici i investitori – već razbojnici i bratoubice! Podsećamo ih na pesmu koja se pevala u Jugoslaviji pre devedeset godina.

SVI NA BARIKADE

Tamne oluje se vijū nad nama,
Oblaci mračni zamagljuju vid.
Iako nam prete tamnicom i grobom
Straha tu nema gde gladan je puk!

Sloboda, jednakost, naša su blaga,
Branićemo hrabro telima taj svet!
Podignimo barjak, crveni i slavan
Času junaštva on nek poda let!

Nasiljem golim na ulice hladne
Braću i sestre nam izgone sad!
Dželati, lihvari, krvnici su naši,
Ponore pakla mi spremamo za njih!

[Sloboda, jednakost...]

Zvuk je to gvožđa kog lomimo smelo
Zbacićemo hrabro ropski usud klet!
Svi na barikade, svi na barikade,
Pobeda se rađa, za nju vredi mret!

Poljska revolucionarna radnička pesma *Varšavjanka* nastala je početkom osamdesetih godina 19. veka, a popularnost je stekla na ruskom, kao pesma Oktobarske revolucije, i španskom, kao pesma španskih anarhista u građanskom ratu. Novu verziju na srpskohrvatskom posvećujemo borbi za krov nad glavom.

PESMA RADNIČKOG FRONTA

Jer ljudski prosto to je
prazan stomak traži hleba koru bar
tu prazna priča nije lek
već obrok topli daj.

Nalevo sad, nalevo sad,
svoje mesto tu ćeš nać!
Frontu radničkom svoja pleća daj,
jer radnik si sam, to znaj.

Jer ljudski prosto to je
noge bose traže čizme dodir mek
tu prazna priča nije lek
nit' trube ratničke!

Jer ljudski prosto to je
Tvoje telo nije naviklo na bić
Nit' roblja trebaš domu svom
Nit' robom želiš bit!

Jer radnički prosto to je
Barikade dizat usud biće tvoj
Slobode svet neće biti dar
Već naše borbe plen.

Prevod PESME RADNIČKOG FRONTA, koju potpisuju Bertold Brecht i Hans Ajsler, posvećujemo svima koji se danas bore za organizovanje na radnim mestima, u uverenju da je u kapitalizmu samo tako moguće suštinski menjati svet na bolje i u interesu većine.

MAŠINE OSTAVTE

Mašine ostavte,
na ulice hajte,
u stroju, u stroju,
redove zbijte!
Nek barjaci lome
naš plavetni svod
i pesnice spremne
za odsudni boj!

Što najbolji behu
herojski umrehu;
u našem srcu
prkosno bdiju.
Nek njihova vatra
sad snagu nam da,
i misao njina
obasjaće mrak!

Lažove razaznaj
i saborce spoznaj;
za društvo poštenja
vojnu prepoznaj!
Nek oružja silnika
rđaju sad
i jedina borba
nek klasni je rat!

Ostavte se posla
i varljivog krsta,
pod crvenim stegom
nađite mesta!
Nek barjaci lome ...

ODLUKA KOMUNARA

Shodno tome da ste bili jači,
Zakonom porobili ste nas.
Hartije te možete u smeće bacit'
Kraju ropstva našeg kucnuo je čas!

Shodno tome da vladate silom –
Pendrekom i puškom gazite –
Bede i gladi bojimo se više no smrti!
Odluku smo doneli!

Shodno tome da smo vazda gladni,
A po danu pljačkate nam grad,
Zapisnik nek pamti: britko staklo čuva
obroke za kojim grca stomak naš!

Shodno tome da su zgrade prazne
Dok izvršitelji divljaju,
Mišljenja smo da nam tamo tesno neće
biti, jer pod mostom već je sivilo.

Shodno tome da će biti zime,
Dok vam ogreva ne manjka baš,
Slobodni smo bili potrebama svojim
Udovoljiti sa vaših zaliha.

Shodno tome da je jezik sile
Jedini što nije vama stran
Na nišanu puške i pištolja spremnog
Držaćemo hladne glave zdručno vas.

CRVENI STEG KOMUNARA

Za gordog našega seljaka
on beše znaka pobune;
u žilama vladara mraka
krv je znao ledit on.

Evo ga! Evo ga! Gledajte!
Vijori i smelo se njiše!
Zvonak je njegov poj: svi u boj!
Smete li, smete li izazvat ga –
naš crveni steg
na kom je proletera krv.

Na barikadama komune
gnevan beše njegov glas;
on postade za milione
trudbenika zastava.

Nek plamti barjak proletera
na vrhu bojnih redova;
od snage što u letu stvara
stege padaju u prah.

LA LEGA

Sebbèn che siamo dònne
Paura non abbiamo
Per amor dei nòstri figli
In lega ci mettiamo

A li o li o la
E la lega la crescerà
E noialtri lavoratori
Vogliamo la libertà

E la libertà non viène
Perché non c'è l'unione
Crumiri col padrone
Son tutti d'ammazzar

Sebbèn che siamo dònne
Paura non abbiamo
Abbiàm delle belle buone lingue
E bèn ci difendiamo

E voialtri signoroni
Che ci avete tanto orgoglio
Abbassate la supèrbia
E aprite il pòrtafoglio

Sindikalna pesma LA LEGA – „Savez“ – stekla je popularnost zahvaljujući sceni u kojoj žene svojim prostrtim nenaoružanim telima brane štrajkače od napada fašističke konjice. Ovu pesmu snažne poruke – iako su naša tela nejaka, ne plašimo vas se – posvećujemo hrabrim antiratnim aktivistkinjama Jugoslavije.

АЈ ШТО МИ Е МИЛО ЕМ ДРАГО

Ај што ми е мило, ем драго,
млада партизанка да станам.
Млада партизанка да станам,
на Пелистерска планина.

Збогум и проштевај роде мој
јас отидов во бој, бој, бој.

На Пелистерска планина,
во Лавчанската корија,
во Лавчанската корија
кај дванаесте кладенци.

Збогум и проштевај роде мој...

Таму си клетва зедевме,
со фашисти да се биеме,
со фашисти да се биеме,
слобода да добиеме.

Vekovima su žene svojim neplaćenim radom održavale patrijarhalna domaćinstva u kojima po pravilu nisu imale pravo da učestvuju u donošenju odluka, a bez njihovog rada u domaćinstvu kapitalistička ekonomija i najamni rad na kome ona počiva ni danas ne bi mogli da postoje. Ovu pesmu pevamo sa uverenjem da bilo ko ko svoj život posveti antifašističkoj – te nužno i antikapitalističkoj borbi – ne duguje izvinjenja nikome.

MARJANE, MARJANE

Marjane, Marjane, Marjane, Marjane,
Marjane, Marjane, ča barjak ne viješ?

Ča barjak ne viješ, ča barjak ne viješ,
ča barjak ne viješ, milu trobojnicu?

Na kojoj se čita, na kojoj se čita
Na kojoj se čita, ime druga Tita!

A na drugoj strani, a na drugoj strani,
A na drugoj strani, naprid Partizani!

A na vrh barjaka, a na vrh barjaka
A na vrh barjaka, zvizda petokraka!

Tko se pod njim bije, tko se pod njim bije,
tko se pod njim bije, kukavica nije!

PO ŠUMAMA I GORAMA

Po šumama i gorama
naše zemlje ponosne
idu čete partizana,
Slavu borbe pronose!

Partizan sam tim se dičim:
To ne može biti svak
Umrijeti za slobodu,
Može samo div junak.

Neka znade dušman kleti
Da će kod nas slomit' vrat,
Prije ćemo mi umrijeti
Nego svoje zemlje dat'!

La gloria de esos combates
no se apagará jamás.
¡Adelante camaradas
los echaremos al mar!

Kaznićemo izdajice,
Oslobodit narod svoj,
Kazaćemo cijelom sv'jetu
Kak' se bije ljuti boj!

Crne horde nas ne plaše,
Krv herojska u nas vri,
Mi ne damo zemlje naše
Da je gaze fašisti!

По долинам и по взгорьям
Шла дивизия вперед,
Партизанские отряды
Свой закончили поход.

*По долинам и по
взгорьям, pesma iz
post-revolucionarnog
ruskog građanskog
rata, jedna je od
najprevođenijih
levičarskih pesama,
sa verzijama na
nemačkom, grčkom,
francuskom,
mađarskom i
kurdskom, a posebnu
popularnost stekla je u
španskom
građanskom ratu i
jugoslovenskoj
partizanskoj borbi.*

PESMA O SUPI

U svratištu provodim noći
na ulici danju sam ja,
a posla bez uspeha tražim
i glad me bije ko psa.

<u>Supe, supe,</u>	<u>„Supe, supe,</u>
<u>daju mi kašiku supe.</u>	<u>evo ti kašika supe.</u>
<u>Supe, supe,</u>	<u>Supe, supe,</u>
<u>daju mi kašiku-dve.</u>	<u>evo ti kašika-dve.“</u>

U fabrici ostavih mladost
čak tegleći zdušno za dva.
Govorili da sam ja oran,
A onda im postadoh star.

Uštedeh u banci za starost
da kupim si kola il brod.
Kad odo da podignem pare
Na šalteru kažu tek to:

U ratu završih na frontu
Jurišah na moćnika znak.
Sva nada mi država bila,
a ona pevuši mi sad:

KONJUH PLANINOM

Konjuh planinom, vjetar šumi, bruji.
 Lišće pjeva žalovite pjesme.
 Borovi i jele, javori i breze
 Svijaju se jedan uz drugoga.

Noć je u crno svu šumu zavila.
 Konjuh stenje, ruši se kamenje.
 Mrtvoga drugara, husinjskog rudara
 Sahranjuje četa proletera.

Kiše jesenje po grobu su lile.
 Bure snježne kosti mu raznjele.
 Iz krvi rumene husinjskog rudara,
 Crvena je šuma izlistala.

Konjuh planinom vjetar šumi, bruji.
 Lišće pjeva žalovite pjesme.
 A na vrh planine zastava se vije,
 Crvena od krvi proletera.

Pesmu koja govori o tome kako smrt jednog proletera može pomoći drugima da pronađu put ka slobodi danas posvećujemo uspomeni na Dragana Mladenovića, radnika Fabrike šinskih vozila Goša, čoveku čije je radno mesto postalo gubilište, ali koji je uprkos tome smogao snage da ovaj svet napusti nepogrešivo i odlučno upirući prstom na svoje dželate. Smrt kapitalizmu sloboda narodu!

PESMA 10.000 ŠTRAJKAČA – GRAĐEVINSKIH RADNIKA IZ BEOGRADA

Žandarski kundak nam je plata,
 pokop – kom trpi glad!
 S' užetom oko vrata
 teraju nas na rad.

Čuvaj se, skela je pala!
 – mrtav leži mi brat!
 Gazdina ruka tu je
 slomila njegov vrat.

Na brdu puška se čula!
 – nećeš preživeti' slom!
 Na grobu kapitala
 zidaćemo svima dom.

Nastala povodom velikog štrajka građevinskih radnika u Beogradu u maju 1936. godine, u kome je učestvovalo 10.000 radnika, a u organizaciji Komunističke partije Jugoslavije, pesmu je spevao kompozitor i marksista Vojislav Vučković.

U Srbiji je, u prvih devet meseci 2018. godine, poginulo gotovo 30 radnika, od kojih je 17 poginulo radeći na gradilištima.

OJ MOSORE

**Oj Mosore, Mosore,
sve se diže u gore,
skupljaju se sa svih strana
čete partizana.**

**Oj mladosti, mladosti,
stegni pušku na kosti,
za slobodu svoga roda
istjeraj izroda!**

**Oj Mosore, Mosore,
naša sela sva gore;
fašistička zvjerad kolje
sve što ostalo je.**

**Partizani, drugovi,
puni su vas lugovi;
naša puška mirna nije,
sve krvnike bije.**

**Oj Mosore, Mosore,
skoro ćemo na more,
skoro ćemo svom narodu
donijeti slobodu!**

PJESMA RADU

**Drugarska se pjesma ori,
pjesma koja slavi rad.
Srce gromko nek nam zbori,
da nam živi, živi rad!**

**Podignimo u vis čela
mi, robovi rada svog,
naša bit će zemlja cijela:
da nam živi, živi rad!**

**U radnika stroj i skela,
željeznice, selo i grad,
to su naših ruku djela:
da nam živi, živi rad!**

**Rijetka čast i rijetka zgoda
gdje se slavi, slavi rad.
Koj nam sve za život poda,
Da nam živi, živi rad!**

**Od Balkana do Triglava
slobode nam sunce sja.
Takva bit će zemlja cijela:
da nam živi, živi rad!**

Pesma radu, koju su napisali socijalista Georgi Kirkov i kompozitor Georgi Goranov, zadobila je mesto himne predratnog bugarskog radničkog pokreta. Kao i predvodnici radničkog pokreta pre više od stotinu godina, i mi danas prepoznajemo ključnu pokretačku snagu radnica i radnika – ne zbog toga što stvaraju profit za kapitaliste, niti za birokratizovane nacionalne države, već zbog toga što upravo kao „robovi rada“ imaju moć da prekinu tokove eksploatacije i otvore vrata pravednijem društvu!

BANDIERA ROSSA

Avanti o popolo, alla riscossa
 Bandiera rossa, bandiera rossa
 Avanti o popolo, alla riscossa
 Bandiera rossa trionferà.

Bandiera rossa la trionferà
 Bandiera rossa la trionferà
 Bandiera rossa la trionferà
 Evviva il comunismo e la libertà!

Degli sfruttati l'immensa schiera
 La pura innalzi, rossa bandiera
 O proletari, alla riscossa
 Bandiera rossa trionferà.

Bandiera rossa la trionferà
 Bandiera rossa la trionferà
 Bandiera rossa la trionferà
 Il frutto del lavoro a chi lavora andrà.

Dai campi al mare, alla miniera
 All'officina, chi soffre e spera
 Sia pronto è l'ora della riscossa
 Bandiera rossa trionferà.

Bandiera rossa la trionferà
 Soltanto il comunismo è vera libertà.

Non più nemici, non più frontiere
 Sono i confini rosse bandiere
 O comunisti, alla riscossa
 Bandiera rossa trionferà.

Bandiera rossa la trionferà
 Nel solo comunismo è pace e libertà.

Falange audace cosciente e fiera
 Dispiega al sole rossa bandiera
 Lavoratori alla riscossa
 Bandiera rossa trionferà.

Bandiera rossa la trionferà
 Evviva il comunismo e la libertà!

„Kada smo pevali BANDIERU ROSSU imali smo pošteno
 platu, sad kad pevamo fašističke pesme nemamo ni za hleb“.
 (Italija, 1930-te)

O BELLA CIAO

Una mattina mi son svegliato

O bella ciao, bella ciao,

Una mattina mi son svegliato

Eo ho trovato l'invasor

O partigiano porta mi via

Che mi sento di morir

E se io muoio da partigiano

Tu mi devi seppellir

Mi seppellire lassù in montagna

Sotto l'ombra di un bel fiore

E le genti che passeranno

Mi diranno: "Che bel fior"

È questo il fiore del partigiano

Morto per la libertà

MOG DRAGOG TRAŽE SAD

Mog dragog traže sad,

on kući ne mož doć.

Psi gone ga sve brže

i možda već ga drže –

on kući neće doć!

Fašista – nezvan gost –

me pita gde je on.

Al znao sam da ćutim

i svaki šamar trpim

u tami doma svog.

I morah plakat sam,

jer kažu meni svi

da omću sam je spleo,

u ponor sam je hteo –

al ne verujem ja!

Ne jednom reče on

da neće činit to.

Drug prizna prave vesti –

fašisti mu na cesti

presudili uz nož!

Al danas dobro znam

što moram činit ja:

i moja borba biće

slobode dan što sviće –

mom dragome u čast!

Pesmu
*Mein Vater
 wird gesucht*
 spevao je 1936
 Hans Drah,
 a uglazbila Gerda
 Kolmej – oboje u
 emigraciji u Pragu,
 progonjeni od strane
 Jurišnih odreda
 Hitlerovih nacista.
 Adaptaciju na
 srpskohrvatski
 posvećujemo svih
 homoseksualcima,
 žrtvama fašističkih
 progona i nasilja.

BREAD AND ROSES

As we go marching, marching, in the beauty
of the day
A million darkened kitchens, a thousand mill
lofts gray
Are touched with all the radiance that a
sudden sun discloses
For the people hear us singing, bread and
roses, bread and roses.

As we come marching, marching, we battle
too, for men,
For they are in the struggle and together we
shall win.
Our days shall not be sweated from birth
until life closes,
Hearts starve as well as bodies, give us
bread, but give us roses.

As we come marching, marching, un-
numbered women dead
Go crying through our singing their ancient
call for bread,
Small art and love and beauty their trudging
spirits knew
Yes, it is bread we fight for, but we fight for
roses, too.

As we go marching, marching, we're
standing proud and tall.
The rising of the women means the rising of
us all.
No more the drudge and idler, ten that toil
where one reposes,
But a sharing of life's glories, bread and
roses, bread and roses.

„Radnica mora imati hleba, ali mora imati i ruže“, rečenica je iz govora Roze Šnajderman, socijalistkinje, feministkinje i borkinje za radnička prava, koja je postala jedan od slogana štrajka tekstilnih radnica i radnika, mahom imigranata, u američkom gradu Lorensu, 1912. godine. Njihova borba pokazuje da je borba za žensko oslobođenje neodvojiva od radničke i antikapitalističke borbe. Danas ovu pesmu, između ostalog, pevamo i u znak podrške feminističkim pokretima koji se bore za ostvarivanje i odbranu reproduktivnih prava žena u Srbiji, Hrvatskoj, Poljskoj, Argentini i širom sveta.

Godinama su nas učili da himnu levog, radničkog pokreta, INTERNACIONALU, pevamo kao svečarsku pesmu koja govori o pravima koja smo ostvarili. U Srbiji je 2015. godine usvojen zakon po kome je privatno bogatstvo pojedinaca određeno kao „nacionalni interes“ i na osnovu koga je omogućeno da siromašne ljude nasilno isele iz njihovih domova zbog toga što bogatiji ljudi žele tu da se usele. Danas Internacionalu stoga pevamo kao koračnicu, dodajući joj neke od gotovo zaboravljenih originalnih stihova Ežena Potjea iz 1864. godine. U znak solidarnosti, dobro nam znane početne stihove Internacionale pevamo na jeziku naših prvih suseda.

INTERNACIONALA

**Ngrihuni ju o të munduar
ju te uret skilevër anë e mbanë
na buçet gjaku i turbulluar
s'duam padronë dhe tiranë.**

**Botën mizorë në do ta shkaterrojmë
që nga themelet e pastaj
me duart tona do të ndertojmë
botën e re në vend të saj.**

**Është lufta finale
vendimtarë mbi dhe
Internacionale
do jete botë e re.**

**Vaš zakon vlasnike sad štiti,
Taj kralja novca gnusni soj.
Al' ko trudom sve na svetu stvara
Sam neka zgazi vruga svog.**

**Što naš rad nam stvori i osnaži,
Pljačkom tuđ je zalogaj!
Al' narod sada od njeg' traži
Da vrati krvav zajam taj!**

**To će biti posljednji i
odlučni teški boj,
Internacionala
nek bude ljudski rod!**

**Svud radnik, seljak sad se budi,
Visoko nose crven steg.
A širom zemlje radni ljudi
Silnike će nagnat' u beg.**

**Svi mi besmo sve dosad bespravni,
Jednakost nek je sad za nas,
U pravu postanimo ravni,
I sebi sami dajmo vlast.**

To će biti posljednji...

¡AY CARMELA!

Viva la Quince Brigada,

[rumba la rumba la rumba la]

Viva la Quince Brigada,

[rumba la rumba la rumba la]

que nos cubrirá de gloria

¡Ay Carmela! ¡Ay Carmela!

que se ha cubierto de gloria,

¡Ay Carmela! ¡Ay Carmela!

Mi smo protiv ugnjetača

[rumba la rumba la rumba la]

i njihovih pomagača

[rumba la rumba la rumba la]

legionara i fašista,

¡Ay Carmela! ¡Ay Carmela!

legionara i fašista,

¡Ay Carmela! ¡Ay Carmela!

Solo es nuestro deseo, [rumba la...]
Solo es nuestro deseo, [rumba la...]
acabar con el fascismo, ¡Ay Carmela!...
acabar con el fascismo, ¡Ay Carmela!...

Mi nemamo avione
tenkove i kamione
Nestaje nam municije
hladan vjetar poljem brije

Contraataques muy rabiosos,
deberemos resistir.
Pero igual que combatimos,
prometemos resistir.

Ne mogu nam bombe ništa
ni oluja niti kiša.

Gdje se ova pjesma čuje
tamo srce pobjeđuje.

Popularni su stihovi AY CARMELE na srpskohrvatskom, a mnogi su je naučili na protestima protiv Beograda na vodi, nezajažljivog i besprizornog projekta smišljenog da obogati šaćicu ljudi, dodatno obespravljajući one koji već nemaju skoro ništa. Mi ne zaboravljamo ni stihove Internacionalnih brigada koje su hrabro borile protiv Frankove diktature, a u kojima su učestvovali i brojni Jugosloveni. Pevamo je kao simbol međunarodne solidarnosti.

EL PUEBLO UNIDO JAMÁS SERÁ VENCIDO

**De pie, cantar que vamos a triunfar.
Avanzan ya banderas de unidad.
Y tú vendrás marchando junto a mí
y así verás tu canto y tu bandera
florecer,
la luz de un rojo amanecer
anuncia ya la vida que vendrá.**

**De pie, luchar el pueblo va a triunfar.
Será mejor la vida que vendrá
a conquistar nuestra felicidad
y en un clamor mil voces de combate se
alzarán
dirán canción de libertad
con decision la patria vencerá.**

**Y ahora el pueblo que se alza en la lucha
con voz de gigante gritando: ¡adelante!
El pueblo unido jamás será vencido,
el pueblo unido jamás será vencido...**

**La patria está forjando la unidad
de norte a sur se movilizará
desde el salar ardiente y mineral
al bosque austral unidos en la lucha y el
trabajo
irán la patria cubrirán,
su paso ya anuncia el porvenir.**

**De pie, cantar el pueblo va a triunfar
millones ya, imponen la verdad,
de acero son ardiente batallón
sus manos van llevando la justicia y la
razón
mujer con fuego y con valor
ya estás aquí junto al trabajador.**

مَوَاطِينِي

مَوَاطِينِي مَوَاطِينِي
وَالنَّهَاءُ وَالسَّيِّئُ وَالْجَمَالُ الْجَلَالُ
رَبَّانٍ فِي بَاكِرٍ فِي
وَالرَّجَاءُ وَالنَّهَاءُ وَالنَّجَاةُ وَالْحَيَاةُ
هَوَاكَ فِي هَوَاكَ فِي
أَرَاكَ هَلْ أَرَاكَ هَلْ
مَ كَرَمًا وَغَاةً مَا مُتَعَمِّمًا سَالِمًا
مَ كَرَمًا وَغَاةً مَا مَنَعَمًا سَالِمًا
عَلَاكَ فِي أَرَاكَ هَلْ
السَّيِّئُ تَبْلُغُ السَّيِّئُ تَبْلُغُ
مَوَاطِينِي مَوَاطِينِي

مَوَاطِينِي مَوَاطِينِي
تَسْتَقِلُّ أَنْ هَمَّهُ يَكِلَ لِنَ الشَّبَابِ
بَيِّدُ أَوْ بَيِّدُ أَوْ
لِلْعَبْدِ تَكُونُ وَلِنَ الرَّدَى مَنْ تَسْتَقِي
كَالْعَبْدِ كَالْعَبْدِ
نُرِيدُ لَا نُرِيدُ لَا
الْمُنَكِّدَا وَعَيْشَتَا الْمُؤَبَّدَا دَلَّتَا
الْمُنَكِّدَا وَعَيْشَتَا الْمُؤَبَّدَا دَلَّتَا
نُعِيدُ بَلْ نُرِيدُ لَا
التَّلِيدُ مَجْدَنَا التَّلِيدُ مَجْدَنَا
مَوَاطِينِي مَوَاطِينِي

مَوَاطِينِي مَوَاطِينِي
وَالنِّزَاعُ لِلْكَلامِ لَا وَالنِّزَاعُ الْخُسَامُ
رَمَزْنَا رَمَزْنَا
الْوَفَا مِنْ وَوَجِبَ عَهْدُنَا وَ مَجْدُنَا
يَهْزُنَا يَهْزُنَا
عِزَّنَا عِزَّنَا
تَرْفِرُ وَرَابِعَةٌ تُشْرِفُ غَايَةً
تَرْفِرُ وَرَابِعَةٌ تُشْرِفُ غَايَةً
لَعَلَّا فِي هَنَّاكَ يَا
عِدَاكَ قَاهِرًا عِدَاكَ قَاهِرًا
مَوَاطِينِي مَوَاطِينِي

Naša pjesma
pridružuje se
globalnom pokretu
solidarnosti sa
Palestinom.
U znak solidarnosti,
pevamo istorijsku
nezvaničnu
himnu Palestinaca,
Mawtini,
iz pera pesnika
Ibrahima Tuqana,
nastalu tokom
Velike pobune u
Palestini,
1936–1939.

Mawtini mawtini
al-džalalu wa-l-džamalu
wa-s-sana'u wa-l-baha'u
Fi rubak fi rubak
Wa-l-hayatu wa-n-nadžatu
wal-hana'u wa-r-radža'u
Fi hawak fi hawak
Hal 'arak hal 'arak
Saliman muna'aman
wa-yaniman mukarraman?
Hal 'arak fi 'ulak
Tabluyu s-simak
tabluyu s-simak?
Mawtini mawtini

Mawtini mawtini
Aš-šababu lan yakilla
hammuhu 'an tastaqilla
'Aw yabid, 'aw yabid
Nastaqi mina r-rada / wa-
lan nakuna li-l-ajda
Ka-l-'abid, ka-l-'abid
La nurid la nurid
Dullana l-mu'abbada / wa
'ayšana l-munakkada
La nurid bal nu'id
Madždana t-talid
madždana t-talid
Mawtini mawtini

Mawtini mawtini
Al-husamu wa-l-yara'u
la l-kalamu wa-n-niza'u
Ramzuna ramzuna
Madžduna wa 'ahduna / wa-
wadžibun mina l-wafa' / Ya-
huzzuna yahuzzuna
Ajzzuna ajzzuna
Yayatun tusarrifu / wa
rayatun turafrifu
Ya hanak fi 'ulak
Qahiran ajdak
qahiran ajdak
Mawtini mawtini

Domovino moja,
slava i lepota,
uzvišenost i sjaj
u tvojim su brdima,
život i spasenje,
zadovoljstvo i nada
u tvojem je vazduhu.
Hoću li te zateći,
bezbedno utešenu
i pobednički počastvovanu?
Hoću li te videti u svojoj slavi
kako dopireš do zvezda?

Domovino moja,
Mladi neće stati
sve do tvoje nezavisnosti
makar umrli.
Opičemo se smrću
i nećemo svojim neprijateljima
postati robovi,
Ne želimo
večito poniženje
niti jadan život.
Ne želimo to, već ćemo vratiti
našu zavetnu slavu.

Domovino moja,
Mačevi i pero,
ne praznoslovlje i kavge,
naši su simboli.
Naša slava i naš zavet,
i verna dužnost
pokreću nas.
Naša slava,
Častan je cilj
i naša zastava.
O, pogledaj se, u svom sjaju
Pobedonosna nad svojim
neprijateljima,
Domovino moja.

SOLIDARNOST NAM JE SNAGA

Kada duh jedinstva bude teko žilam' radnika
neće biti tada veće sile pod nebesima.
Jedan radnik sam i za se zgažen može bit ko pas,
al jedinstvo jača nas!

Solidarnost nam je snaga,
solidarnost – naša snaga!
Solidarnost nam je snaga,
a jedinstvo jača nas!

Naše ruke oru njive, same seju gradove
i u rudnicima, fabrikama tvore plodove.
Znamo, gazde otkaz dele da l' za kaznu da l' za hir,
al jedinstvo jača nas!

Što je naših ruku delo to je oteto na sram,
a bez istih ruku, uma, svaki točak stat će sam.
Silu kapitala slomićemo, učimo se znaj,
da jedinstvo jača nas!

Radničkog jedinstva snaga – tisuć puta kao grom –
veća je neg' atom-sila, njenog soja daće slom.
Pepel starog sveta biće nama temelj koji sja,
jer jedinstvo jača nas!

PESMA SOLIDARNOSTI

Da li nam je sudba znana:
kuća poso dan i noć?
Nakon veka sivih dana
rumen blagdan mora doć!

Napred! – i uvek pamti
šta naše je snage vir!
Kad sit si i u gladi –
napred! – i uvek gradi
front solidarnosti!

Razdor međ nam sad se traži
ko da glup je najamnik:
svaki nam je prosjak bliži
no i jedan imućnik!

Sinovi i kćeri Zemlje
čujete li sad njen krik?
Slome li je crne hulje
biće svako beskućnik!

Proleter i svih zemalja
zajedno ste najjači!
Naše čete istog bata
tirane će zgaziti!

Napred! – i uvek pamti
šta glavno je pitanje!
Kad sit si i u gladi –
Čije sutra biće sutra?
Čiji svet je ovaj svet?!

Kreni od onoga
što je sada loše,
ne od onoga što
je nekad bilo
dobro.

Bertold Breht

MARŠ OTPUŠTENIH

Leva, desna, jedan, dva,
 Višak s posla sad smo mi.
 Fabrikama sad je kraj,
 Katancu je vreme znaj.
 Dan za danom, nema nade,
 Rđaju mašine stare
 Marširamo putem tim
 Otpušteni, promrzli.

Leva, desna, jedan, dva,
 Otkazima nije kraj.
 Bosonogi, svi smo van,
 Krov nad glavom naš je san.
 Suva zemlja – krevet mekan.
 Kora hleba sve je manja.
 Vode čiste – našeg vina –
 Uzmi gutljaj, dobro je.

Leva, desna, jedan, dva,
 Otkazima nikad kraj.
 Kuluk beše život naš
 Gazda skupi kajmak sav.
 Gradom, poljem, radili smo,
 Ne za tebe, ne za mene.
 Šta sad osta za sve nas:
 Otkaz, glad i ulica.

Leva, desna, jedan, dva,
 To je naša borba sad.
 Pjesma naša čuje se,
 Otpuštenih marš je to!
 Svet slobode sad se rađa,
 Radnička to zora sviće.
 Pohlepnike, sram i stid
 Zbrisaćemo zanavek.

MARŠ OTPUŠTENIH napisao je Mordehaj Gebirtig u Krakovskom getu. Preveli smo ga sa jidiša na srpskohrvatski. Nije bilo potrebe da menjamo ijednu reč kako bismo ga učinili aktuelnim.

POLICIJO STOJ

I grad i selo bukti sad,
I štrajk do štrajka plamti.
Radnik, seljak, grmi svud,
i svoje novce pamti.

Radnice, sestro, na ulice hrabro sad,
Muškim psima na put stati – taj nek bude dan!
Hoj, hoj, policijo stoj!
Ostade bez vladara – raz-stroj!

Moćnike stare – u blato sa njima sad,
Tuđi život u boj slati – tom nek bude kraj!
[Hoj, hoj, policijo stoj ...]

I rad i kuluk svršen je
za odmor čas je pravi.
Ceh i zajam ništi se
ka pojeli ga mravi.

Gazde što glume – u blato sa njima sad,
Bližnjeg gazit kao zanat – tom nek bude kraj!

Radniče, druže, na ulice hrabro sad,
Silnicima na put stati – taj nek bude dan!

MITROVČANKA

Hajd u kolo robijaši,
kolo zaigrajmo:
Mitrovčanku zapjevajmo
ko da je sloboda.

Okovano tijelo naše
sa bolom se kreće,
ali duh naš čio, zdrav je
dok okovi zveče.

Okovi nam noge stežu,
tamnica je hladna.
Krase je crveni znaci
i odjela tamna.

Mnoge nam je od drugova
tiran uništio;
slava njima, borbom ćemo
da ih osvetimo.

A kad dođe dan slobode –
čujte, robijaši
pjevat ćemo Mitrovčanku
bez okova naših.